

19 באפריל 2026

לכבוד,

מר עומר ורדי, הממונה על התאגידים, הרשות הממשלתית למים ולביוב, בדוא"ל:

Hamemune@water.gov.il

עו"ד חן אביטן, יועץ משפטי, מועצה אזורית נווה מדבר, בדוא"ל: chen@ca-adv.co.il

מר דוד צפרירי, מנכ"ל, אגודת מימי הנגב בע"מ, בדוא"ל: office@memihanegev.co.il

דחוף!

שלום רב,

הנדון: ניתוק אספקת מים למאות משפחות בנגב המערבי

אני פונה אליכם בשם משפחת א', בשם המועצה האזורית לכפרים לא מוכרים ובשם האגודה לזכויות האזרח, בעקבות החלטת גורמים מטעם מועצה אזורית נווה מדבר (להלן: **המועצה האזורית**) להוריד את לחץ המים לכפר אבו קרינאת שבנגב, החל מיום 16.4.2026. בהתאם להחלטה זו שנתקבלה בלא כל התראה מקדימה ובלא לוח זמנים מוגדר – **נותקו לפני שלושה ימים, בשיאו של שרב, מאות משפחות ממים זורמים, ועוד מאות משפחות נאלצות להסתפק בלחץ מים נמוך עד מאוד, אשר אינו מספיק לקיים תנאי חיים תקינים.**

נפרט.

1. הכפר אבו קרינאת שבנגב הוא כפר חצוי: חלק ממנו מוכר, עם חיבור ישיר של תשתיות, לרבות מים, לבתי התושבים, כבישים מסודרים, תחנות אוטובוס וכו'. חלקו השני לא מוכר, ואין בו תשתיות בסיסיות. אספקת המים של התושבים נעשית בדרך של חיבור צינורות על ידי התושבים עצמם לשעוני המים הנמצאים בקרבת הכפר, אותם מציבה אגודת מימי הנגב בע"מ (להלן: **התאגיד או הספקית**) אשר בתחום אחריותה מצוי הכפר. במקביל, מחלקת ההנדסה במועצה האזורית מפקחת על תשתיות קיימות, לרבות תשתית המים. על פי מיטב ידיעתנו, הספקית רוכשת ומוכרת מים לתושבים ברישיון, בהתאם לסעיף 23 לחוק המים התשי"ט-1959, על פי הסכם שנכרת בינה לבין רשות המים, ועליה החובה לפקח על אספקת המים על ידי התאגיד ובכלל.

2. ביום ה' האחרון (16.4.2026), ללא כל התראה מוקדמת, הופסקה לגמרי זרימת המים לחלקו הבלתי מוכר של הכפר. בחלק זה, לפי דיווחי התושבים, מתגוררים בין 300-400 תושבים, בתוכם ילדים, קשישים וחיות משק רבות כגון כבשים ופרות. לכל אלה, ברגע אחד, לא הייתה כל גישה למים זורמים. יצוין, כי ביום ה' האחרון הגיעו הטמפרטורות בכפר אבו קרינאת ל-37 מעלות. פעולת הניתוק, אם כן, העמידה את התושבים עצמם בסכנת התייבשות של ממש, מעבר

- לכך שמנעה מהם שימוש שאיננו לצורך שתייה במים לרבות צרכי היגיינה אישית, ניקיון הבתים והשקיית השטחים החקלאיים.
3. תושבי הכפר הצליחו ליצור קשר עם ראש המועצה האזורית, מר סלאמה אבו עדיסאן, ועם מהנדס מטעם המועצה, מר מוחמד אבו-קרינאת, אשר מסרו שניהם כי לאור חשש להתפוצצות צינורות מים, הורידו את לחץ המים. תושבי הכפר, שאצלם לא היו כלל אירועי פיצוץ בצינורות המים, שאלו מה מקור החשש, אך לא ניתנה להם תשובה ברורה. עוד נמסר לתושבים כי מנסים לעבוד על פתרון להחזרת מלא אספקת המים, אבל כזה עוד אין בנמצא, וכי עליהם לחכות למציאתו בסבלנות. ניסיונות ליצור קשר עם המועצה המקומית היום (19.4.2026), לא צלחו, והתושבים נשארו מנותקים ממים וללא כל מענה.
4. בלית ברירה, במשך שלושה ימים, התושבים נאלצים להתמודד עם מחסור המים בדרכים יצירתיות. כל משפחה קונה כמות בקבוקי מים אשר אמורה להספיק לצרכי השתייה של כלל בני המשפחה וחיות המשק, אשר גבר משמעותית בימי החום הקיצוני שפקד את הארץ בכלל, ואת הנגב בפרט, בימים האחרונים. כמובן, שאין בבקבוקי המים כדי להוות פתרון לשאר הצרכים של התושבים שזנחים בלית ברירה. לכן מאז חמישי, התושבים אינם מתקלחים, אינם יכולים להוריד את המים בשירותים, אינם יכולים להשקות את שטחי החקלאות שלהם ואינם יכולים לנקות את הבתים. מדובר בפגיעה ממשית בבריאותם, בכבודם ובפרנסתם של התושבים.
5. למותר להבהיר: לכל אדם הזכות למים לפי חוק המים, תשי"ט-1959. סעיף 31 לחוק תאגידי מים וביוב, תשס"א-2001 קובע, כי "חברה תמכור ותספק מים ברציפות וביעילות, בכמות ובאיכות הנדרשים לפי כל דין ותנאי הרישיון, לכל צרכן בתחומה ללא הפליה". נפסק, שנגישות למקורות מים לצורך שימוש אנושי בסיסי נופלת בגדרי הזכות לקיום בכבוד. עוד נפסק, שהזכות זו היא גם של תושבי הכפרים הבלתי מוכרים בנגב (ע"א 9535/06 אבו מסאעד נגד נציב המים ומינהל מקרקעי ישראל, (5.6.2011); ראו גם: בג"ץ 3586/01 המועצה האזורית לכפרים הלא מוכרים בנגב נ' שר התשתיות הלאומיות (16.2.2003)).
6. מועצה אזורית נושאת באחריות ראשונית ובסיסית לאספקת התשתיות המצויות בתחום שיפוטה, לתקינותן ולהסדרתן, לרבות הפיקוח על הנעשה על ידי תאגיד מים הפועל בתחומה (ראו סעיף 63(א)(10) לצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות), התשי"ח-1958; בג"צ 9827/04 מרכז השלטון המקומי בישראל נ' ממשלת ישראל, תק-על 2006(1), 1025, 1027 (2006)). אין בהפרטת אספקת המים לתאגיד מים, כדי לפטור את המועצה האזורית מאחריותה לתשתית זו (ע"א (מחוזי חי') 58179-12-20 מגדל חברה לביטוח בע"מ נ' עיריית אוס-אל-פחם (3.5.2021)).
7. מתיאור התושבים, לא ברורה ההצדקה לכאורה לסגור את אספקת המים לתושבי חלקו הלא מוכר של הכפר אבו קרינאת. ככל וישנו צורך להוריד את לחץ המים, נראה כי ניתן להסתפק

בפעולה שאינה מונעת את הגישה כליל, אלא מאפשרת לחץ מים נמוך בבתי התושבים, כפי שנעשה הדבר בחלק מהיישוב. ברור כי ככל שישנו פתרון פוגעני פחות, ישנה חובה ליישמו.

8. יש לציין כי ישנן הוראות החלות על מקרים בהם ישנו צורך לנתק אזור מסוים ממים בשל קיומה של תקלה. במקרה של הפסקות מים מתוכננות לצורך תיקון תקלות, כפי שנשמע שנעשה בענייננו, במקרים בהם ההפסקה נעשית בין 6:00 ל-23:00 ועולה על שמונה שעות רצופות, על ספקית מים לספק לאספקה סבירה של מי שתייה (סעיף 101(4) לאמות מידה והוראות בעניין הרמה, הטיב והאיכות של השירותים שעל חברה לתת לצרכניה), התשע"א-2011 (להלן: **אמות המידה**). מלבד חובות אלה, על חברה המספקת מים חובה להודיע לצרכנים העומדים להיפגע מהחלטתה להפסיק את האספקה לצורך תיקון תקלות בהקדם האפשרי ואף באמצעות פנייה ישירה אליהם, ועל מיקום מקור המים החליפי, שכאמור, חובתה לספר (סעיף 104(1) לאמות המידה). בענייננו, הופרו כל אמות המידה בידי ספקיות המים.

9. מי שתפקידם לפקח, לאכוף ולוודא קיום אמות המידה ופעולת הספקיות בהתאם לדין ולהסכמים עמן - המועצה האזורית ורשות המים – אף הן מועלות בסמכותן לפי דין ככל שמצב דברים חמור זה נמשך. ברי כי תהא אשר תהא הסיבה - על כלל הגורמים, היינו הרשות האזורית, רשות המים ותאגיד המים, לדאוג לאספקת המים הסדירה של התושבים, ולכל הפחות לספק פתרון זמני למימוש צרכיהם הבסיסיים וליתן להם הבהרות ולוחות זמנים ברורים לטיפול בתקלה שאירעה.

10. לאור האמור לעיל, נדרוש כי תפעלו לאלתר לחדש את אספקת המים לכלל כפר אבו קרינאת. נבקש את תשובתכם עד ליום 20.4.2026 על מנת שנוכל לשקול המשך צעדינו.

בברכה,

יעל זיידמן, עו"ד